

זה. אבל (שם) הביטו אל צור חצבתם ואל מocket בור נקרתם. צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי וגו'. כתוב (שמואל א טו) החפץ לה' בעלות וזכחים נשמע בקהל ה' וגו'. אין רצון מקדוש ברוך הוא שיתחיב בן אדם ועל חוכמו יקריב קרבן. אלא קרבן שהוא בעלי חוכה, זהו קרבן שלם, ונקרנא שלמים. וקרבן פמיד גם כן, וכך על גב שמקperf על חוכות.

רבי אבא פתח, (טהילים נא) זבחי אליהם רוח אליהם רוח נשברה וגו'. זה פרשוחה, שרצון מקדוש ברוך הוא, אין רצונו בקרבן של אדם על חטאיו, אלא רוח נשברה. ובנוי אדם לא יורדים מה אומרים. ורק שמענו מהמןורה המקודשה, שפאהשר בא אדם להטמא בחתאו, ממשיך עליו רוח מצד הטמאה, ומתקאה על הקדש ושולט עליו לכל רצונו. ואותו צד הטמא מתרגב בחלו ומתקזקז, ושולט עליו שיעשה רצונו. בא אדם ושולט עליו להטהר - מטהרים אותו.

בזמן שהיה בית המקדש קיים, הקريب קרבנו - כל כפרה שלו תלייה עליו, עד שהתחתר ושבר לאותה קרומה מתוך גאותו והשפיל אותה. וזהי השבירה של אותה דרגה של טמאה. וכאשר נשברת אותה רוח הטמא ומרקיב קרבנו, זהו שמתќבל ברצון כמו שארך.

ונאם לא נשברת אותה רוח, אין קרבנו כלום, ונמסר לפלאים, שהרי קרבן זה אנו של המקדש ברוך הוא, אלא מקבלים. ומשום זה זבחי אליהם כמו שאיריך הוא רוח נשברה, שיישבר

dkodsha berith hoa, ala zehi alhim kedka yaot,

ולאחדא להאי צדק, לא מספטלון בה בלחוֹדָה כשאר בני עולם, דגרמו מיתה לגראמייה על דा. אבל (שם) הביטו אל צור חצבתם ואל מocket בור נקרתם.

צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי וגו'. (כదרכו כה) כתיב (שמואל א טו) החפץ לוי בעלות וזכחים נשמע בקהל יי' וגו'. לית רועיתא דקודשא בריך הוא, דיחוב בר נש, ועל חוכיה יקריב קרבן. אלא קרבן דאייה בלי חוכה, דא אייה קרבן שלם, ואקרי שלמים, וקרבן פמיד אוף הקב, ואף על גב דמקperf על חוכין.

רבי אבא פתח, (טהילים נא) זבחי אליהם רוח נשברה וגו'. הא יקרא אוקמונה, דרעותא דקודשא בריך הוא, לא אתרעוי בקרבן דבר נש על חובוי, אלא רוח נשברה. ובני נש לא יידעו מי קאמרי, והכי שמענא מבוצינא קדישא, דבר אני בר נש לאסמאבא בחובוי, אםشيخ עליה רוח, מטרא דמסאבא, ואתגאי על בר נש, ושליט עליה לכל רועותא. זה והוא סטרא מסאבא, אתגבר בהיליה ואתתקף, ושליט עליה לרועותיה. אני בר נש ושליט עליה לאתדכא, מדכאין ליה.

בזמנא דהוה כי מקדשא קיימ, אקריב קרבניה, כל כפירה דיליה תליה עלייה, עד דאתחרט, ותבר לההוא רוח מגו גאותא דיליה, ומאייך ליה. ודא הוא תבירו, דההוא דרגא דמסאבא. וכן אתבר ההוא רוח מסאבא, וקריב קרבניה, דא אייה דאתקבל ברענא בקדא יאות.

יאי לא אתבר ההוא רוח, לאו קרבניה כלום, ולכלבי אתMASTER, דהא קרבנא דא לאו דקודשא בריך הוא, אלא מבלבי. ובגין לכך זבחי אליהם kedka yaot,